

Petr Hampl: Nová aristokracie a její nepřátelé – II.

prvnizpravy.cz/language=cs/zpravy/politika/petr-hampl-nova-aristokracie-a-jeji-nepratele-ii-/preview=true

<< **OTÁZKA TÝDNE** >> Před týdnem jsem na tomto místě shrnoval některé myšlenky z knihy Prolomení hradeb dvojka, která nedávno vyšla, píše v komentáři pro Prvnizpravy.cz Petr Hampl.

Petr Hampl, nezávislý sociolog

8. července 2022 - 03:20

To se zejména týká závěrečné části, která se zabývá možností (nadějí), že vláda nové aristokracie bude ukončena a západní společnosti se začnou vyvíjet zcela jiným způsobem než v posledních 30 letech.

Pokusil jsem se ukázat, že ačkoliv jsou sebevražedné tendence nové aristokracie vyšší, než kdo mohl doufat, přesto se nedaří využít jejich zbabělosti a neschopnosti ke změně režimu. Pokusil jsem se také ukázat, že problém není v jednotlivých politických projektech, nýbrž v tom, že není zformována společenská vrstva, ze které by mohli vzejít noví vůdcové. Vrstva schopná, relativně vzdělaná a cílevědomá. Při minulých revolucích byly takovými vrstvami měšťanstvo, obchodníci, větší farmáři nebo třeba městská inteligence. Takové vrstvy lze najít i v současné době, ovšem vesměs stojí na globalistické straně. Pořád ještě mají pocit, že jim globální moc dokáže nabídnout lepší podmínky a lepší životní šance než národní státy a spolenectví s nižšími vrstvami.

To se může velmi rychle změnit a nejspíš změní, problém je ale v tom, že tu není žádná skupina lidí, ke které by se dezertéři z řada spojenců nové aristokracie mohli nabalovat.

V knize tvrdím, že není čas na formování nových politických projektů. Nejdříve musí vzniknout sociální vrstva, ze které by aktivisté a leaderi mohli vzejít. Současné opoziční populistické projekty totiž prosazují správné věci, ale nejsou schopny oslovit většinovou veřejnost a nedokážou se ani stát místem formování kontraelity.

To dokumentuji na třech metodách prosazení změny, do kterých investovala protisystémová opozice obrovskou energii a které zjevně nevedou k výsledkům.

První z nich jsou demonstrace. **„Úspěch americké Tea Party byl pomíjivý. Původně drážďanská Pegida dokázala pořádat pravidelné demonstrace s desítkami účastníků po více než dva roky, navzdory stupňujícím se represím. Ve vrcholném období demonstrovalo až 100 tisíc lidí. Přesto nedosáhla ničeho. Lidé se nakonec unavili, vůdcové vzpoury museli utéct z Německa a síla režimu nebyla oslabena. Podobně dopadla kratší vlna demonstrací v německém Chemnitz v roce 2018 a neuspělo ani masivní hnutí Žlutých vest,“** uvádím. A mohl bych přidat protesty kanadských kamioňáků, které v důsledku posílily vládu Justina Trudeaua.

Druhou slepou uličkou jsou veřejné besedy. Původně byly zamýšleny k tomu, aby se určité myšlenky dostaly k širší veřejnosti, ale postupně došlo k tomu, že je navštěvuje stále stejná skupina lidí. Jedná se o velmi aktivní odpůrce režimu, často statečné lidi, kteří jsou ovšem vesměs pokládáni za podivíny nebo aspoň za lidi s bizarními politickými názory.

Petr Hampl: Nová aristokracie a její nepřátelé – I.

Velmi kritický jsem i k alternativním médiím. **„Poté, co velká média degenerovala z poskytovatele zpravodajství a komentářů v propagandistická centra, alternativní média nezaplnila uvolněný prostor, nýbrž se většinou zaměřila na poměrně malé uzavřené skupiny čtenářů a diváků, akceptovala bulvární styl a přestala ověřovat pravdivost informací. Nakonec to je uspokojivé pro provozovatele takových médií i pro jejich diváky, ale ambice zasáhnout širší veřejnost zmizela. V mnoha případech je to dokonce kontraproduktivní – alternativní konspirační server Inforwars pravděpodobně přispěl k porážce Donalda Trumpa v roce 2020, protože zradikalizoval část jeho příznivců a ti jej nakonec dotlačili k postojům, se kterými nesouhlasily jiné skupiny jeho voličů.“**

Připomínám v této souvislosti postřeh Curtise Yarvina, že alternativní média dokážou v současné době zabít jakoukoliv informaci. Pokud se třeba podaří odhalit nějaký tajný vládní záměr a tato informace je publikována nejprve v alternativních médiích, vláda se už ani nemusí snažit něco vyvracet. Pro většinu veřejnosti je informace (buď pravdivá) v kolonce „šílené konspirace“.

Jestliže to všechno nevede ke změně poměrů, co tedy dělat? Ve skutečnosti existuje řada zdánlivě nenápadných, nicméně účinných možností, jak

1. urychlit rozklad stávajícího ekonomického a mocenského systému,
2. usnadnit vytvoření kontraelity
3. pomoci vytvořit strukturu, která by v případě zhroucení současného systému aspoň částečně zajistit fungování společnosti.

Tomu se budu věnovat zase příští pátek.

(rp,prvnizpravy.cz,foto:arch.)